

DES DE FA MÉS DE SET SEGLES

***ORÍGENS I HISTÒRIA
DEL
MANSO ESCORIAL***

BERENGARI I GUILLEM DE NOGUERA

1300

SIMONA DE NOGUERA
PERE DE PORTABARRADA

1370

Catharina de Portabarrada FRANCESC SAULEDA

1450

JOAN FRANCESC DE SAULEDA DE PRADELL

Magdalena Conjunta

1600

El fill,
JOAN FRANCESC DE SAULEDA I CONJUNTA
es casa amb Anna Ribot el 1620

Tenint present la data de l'escut de la llinda, **1660**, estil de l'edifici i que en un document antic es diu "escorial" al costat d'aquest Sauleda Conjunta, sembla que ell faria construir la casa del Manso Escorial. L'escut inacabat, mostra un arbre (salze). Salzedo o Sauleda són sinònims de lloc de salzes.

TOMASA de SAULEDA

OO 1744

Francesc Solà

La besnéta de l'anterior, pubilla del Mas Escorial, abans de néixer el primer fill o filla, fa testament a favor seu

MÒNICA Solà SAULEDA *1745

FÈLIX Solà SAULEDA * 1748

Conflicte hereditari
entre germans

PUBILLA o
HEREU?

En Fèlix estudia per clergue. Ho
deixarà més endavant i es casarà
amb una viuda Agnès Munot

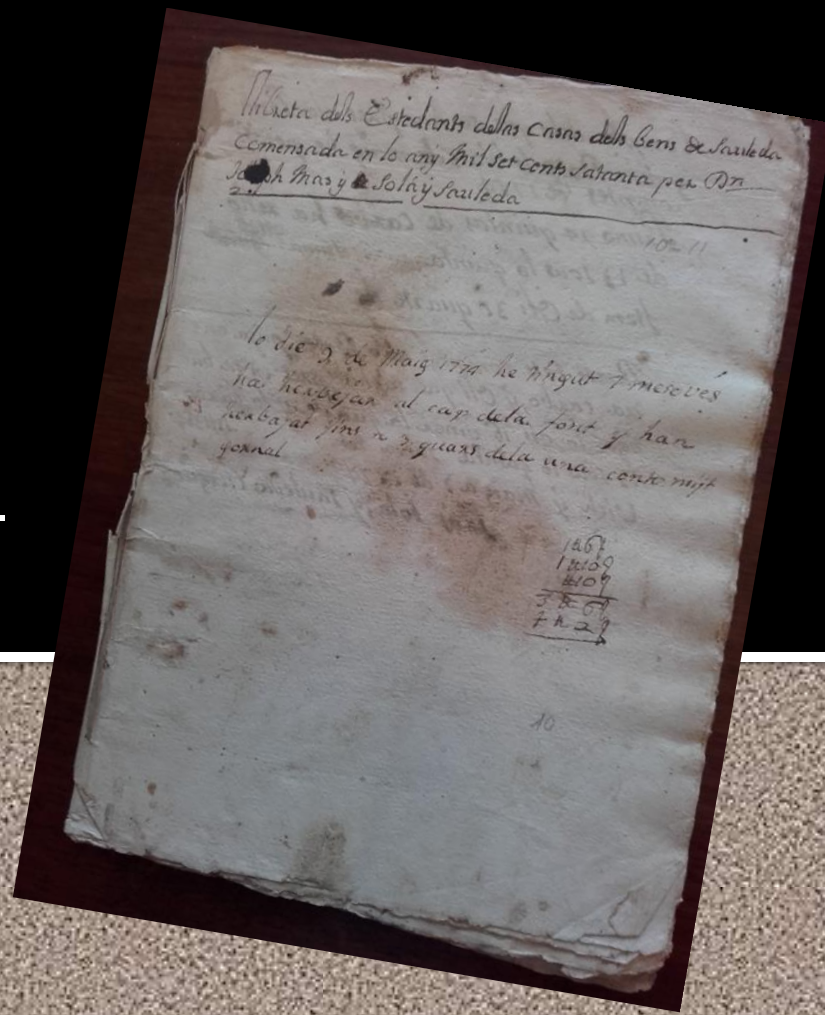
MÒNICA Solà SAULEDA *1745 +1804

OO 1770

JOSEP DE MAS BASSAS* 1770 +1818

El 1770 Josep de Mas i Bassas es casa amb Mònica Sola Sauleda. Viu a l'Escorial com ho testifica una llibreta d'estadants, juntament amb en Fèlix Solà Sauleda, en la que fan anotacions. Dura fins el 1774

El marit de la pubilla, Mònica, figura com Josep de Mas Solà Sauleda

Quan la Joaquina es va casar, el 1799, el Manso estava embargat per raó dels plets entre el germans Sauleda. Per això la primera visita als sogres, segurament va ser a un pis del carrer de Sant Antoni on vivien.

L'oncle Fèlix estimava el nebot, Teodoro. El 1805 va fer restitució de béns a favor d' ell posant condicions.

Els pares de Teodoro fan donació dels seus béns al fill, el 1806, i també li posen condicions econòmiques respecte dels seus germans.

La germana de Fèlix, Mònica, i mare de Teodoro mor el 1807. També en Fèlix, que havia testat a favor del nebot i després posà una nota de repudi de dita herència.

Amb la guerra de Napoleó, en Teodoro , la Joaquina i els nens passen a viure al Manso

És l'any 1808. A l'octubre neix la Carlota. Aquell mes s'ensorra una part de l'edifici, del que només es va reconstruí una tercera part de l'enderroc. Els altres fills són: Anna, Josep Joaquim, Francesc, Agnès, Joaquina. El 1809 és un any tràgic. Al gener en Teodoro fa testament a favor de Joaquina, perquè pot ser cridat a files essent capità en reserva. El març mor en Francesc. A l'abril fugen al Montseny i al setembre mor la Carlota.

Les lluites s'acostaren perillosament a Vic, on es va perdre la batalla de Malla o de Vic. Segurament Joaquina amb altres dones atendrien els ferits en campanya traslladats a la ciutat.

En Teodoro alternà temps d'estada al Manso amb temps en accions de guerra

Acabada la guerra, vençut Napoleó, la família torna a Barcelona el 1814.

Al Manso han nascut Teodora, 1810
i Teresa, 1813

A Barcelona mor Joaquina als 8 anys el 1815

Neix M. del Carme el 1815

Joaquima anà a l'Escorial per la matança del porc

Rep una carta de Teodoro

*"Catxassa, i procura viure molts anys per
tal que puguem fruir un i altre de la mútua
companyia*

26 de gener de 1816

Teodoro de Mas va morir a Barcelona el 4 de març de 1816

**Va ser enterrat a Vic,
al convent del Carme,
avui parròquia, en una
tomba davant del
presbiteri, coberta
actualment
pel mosaic del sòl**

La viuda de Mas amb el sis fills s'instal·la al Manso Escorial

Es queda l'habitació més
petita i pobre

Escriu als fills,

Educa les noies, fa tasques
domèstiques, i serveis
a l'hospital

La viuda de Mas, Joaquina de Vedruna, des de 1819 escolta el voler de Déu a través de Fra Esteve d'Olot

**Són moltes les
hores de pregària
a la Divina Pastora
i a les golfes
de casa seva**

El 26 de febrer de 1826, amb pobresa i humilitat,
El Manso Escorial esdevé el bressol de la Congregació

**La Mare Joaquina del
Pare Sant Francesc**

**Veneranda Font
Francisca Anglada
Rosa Meilin
Ana Pla**

*La primera comunitat amb nou noies, el dia
26 F. Al cap de poc en quedaren quatre*

**A l'Escorial hi viuen en pobresa, pregària, caritat fraterna, que
desborda enfora, educant nenes sense recursos i vetllant malalts**

**Treballen per guanyar-se el pa cosint, rentant i planxant per a cases
benestants. Tot es fa amb alegria**

**Deixen el Manso Escorial per indicació del bisbe, i
van a viure al carrer de la Riera**

**Durant anys els plets seran un
flagell per a Joaquina. La casa es
lloga el 1828. Més endavant haurà
de vendre part de les terres**

***PERÒ AQUELLA LLAVOR SEMBRADA EL 26 F 1826
CREIXERIA I S'EXPANDIRIA***

El Manso Escorial és recuperat el 1844 en acabar-se els plets sorollosos que deixaren disminuït el patrimoni. L'hereu, Josep Joaquim, en pren possessió . El 1891 es fan obres importants

Josep J. de Mas i de Vedruna.1801-1873

És la foto més antiga

L'ajardinament amb boixos, que coneixem

Poc després segueixen: amb el balcó actual, i altres.

És la 2ª foto més antiga

Al centre el nét de Joaquim, Lluís de Mas. A la dreta, la jove Josepa Bach i Puig, i el fill, Teodoro de Mas. A l'esquerra la consogra Josepa Puig. Darrere, Carles, fill de Lluís de Mas; germana de Josepa Bach Puig i tres filles de Lluís de Mas .

**Carles
Mercè
Elvira
Rosa**

*Als
avellaners.
Avui, en
queda
algun*

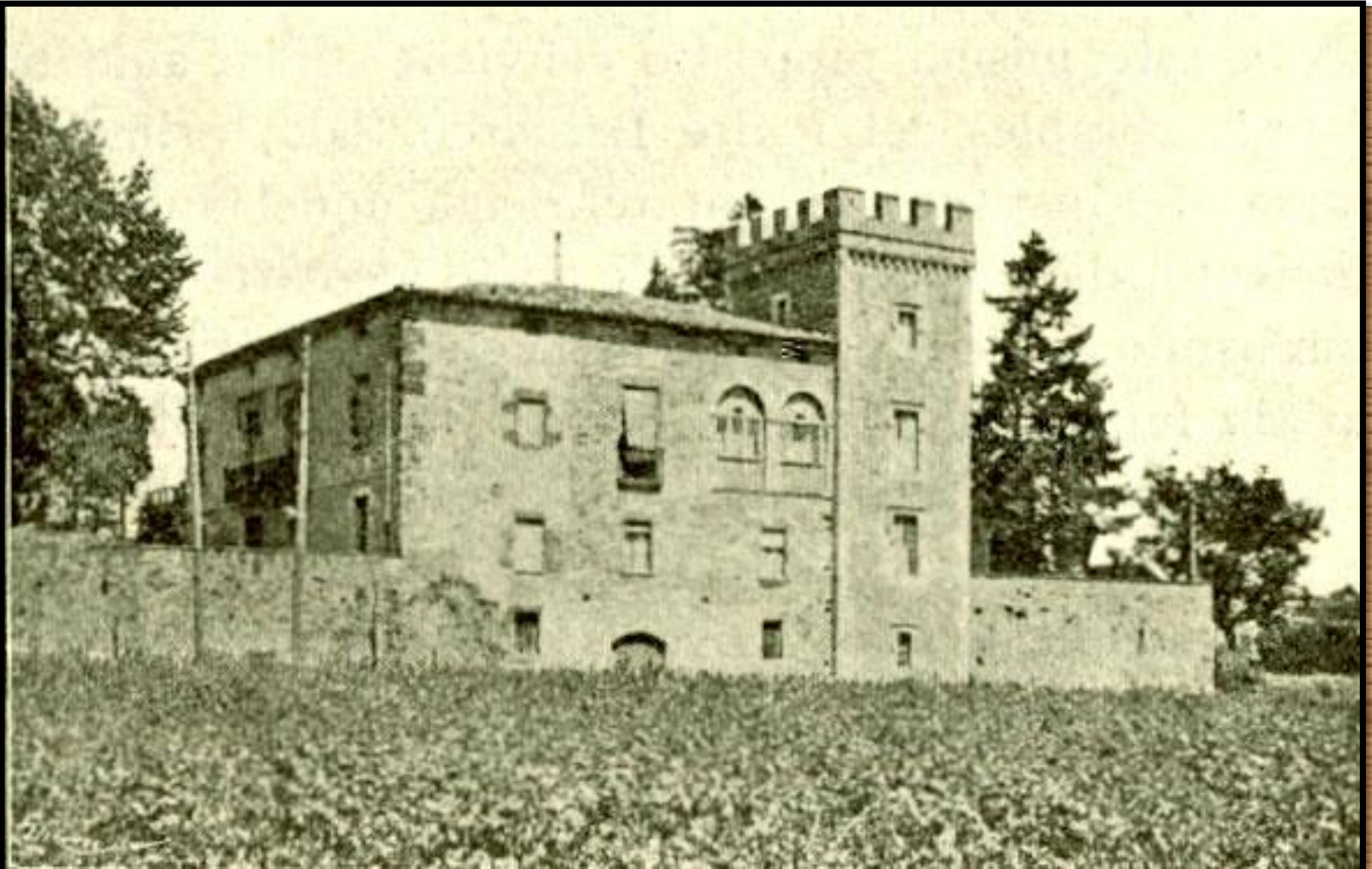
El mateix dia, al pont sobre el llac que es va arranjar.
Hi havia plomes d'aigua que l'assortien

Uns anys després. A la casa hi ha vida

Torreó construït a finals del XIX.
Vista de la façana oriental anterior a 1926.

INTERIOR. La sala del primer pis en aquesta època, el temps del besnét Teodoro de Mas. Es poden veure els retrats dels besavis, Teodor de militar, Joaquina de monja; avi Josep J. ; de l'àvia Rosa Poudevida no hi ha cap retrat; pares, Lluís i Elvira Nadal

Teodoro de Mas i Josepa Bach amb els fills

Els nois:
Josep M, +1911
Lluís +1910
Teodor
Alexandre
Pau

Les nenes:
Jesusa (la
petita)
Elvira

Sobre 1906.
Foto estudi

Amb motiu de les Noces de Plata de Teodor de Mas i Josepa Bach. 1909

Vich 3 Julio 1909.

Recuerdo de las Bodas de plata de
Teodoro de Mas. Josepa B. de Mas

Foto de familia sobre 1911-12

Carles de Mas, esposa , M Jesús Cortezo

Casament de Teodoro de Mas amb Ángeles Tejedor 1914

Centenari de la Congregació 1926

Placa commemorativa a la façana

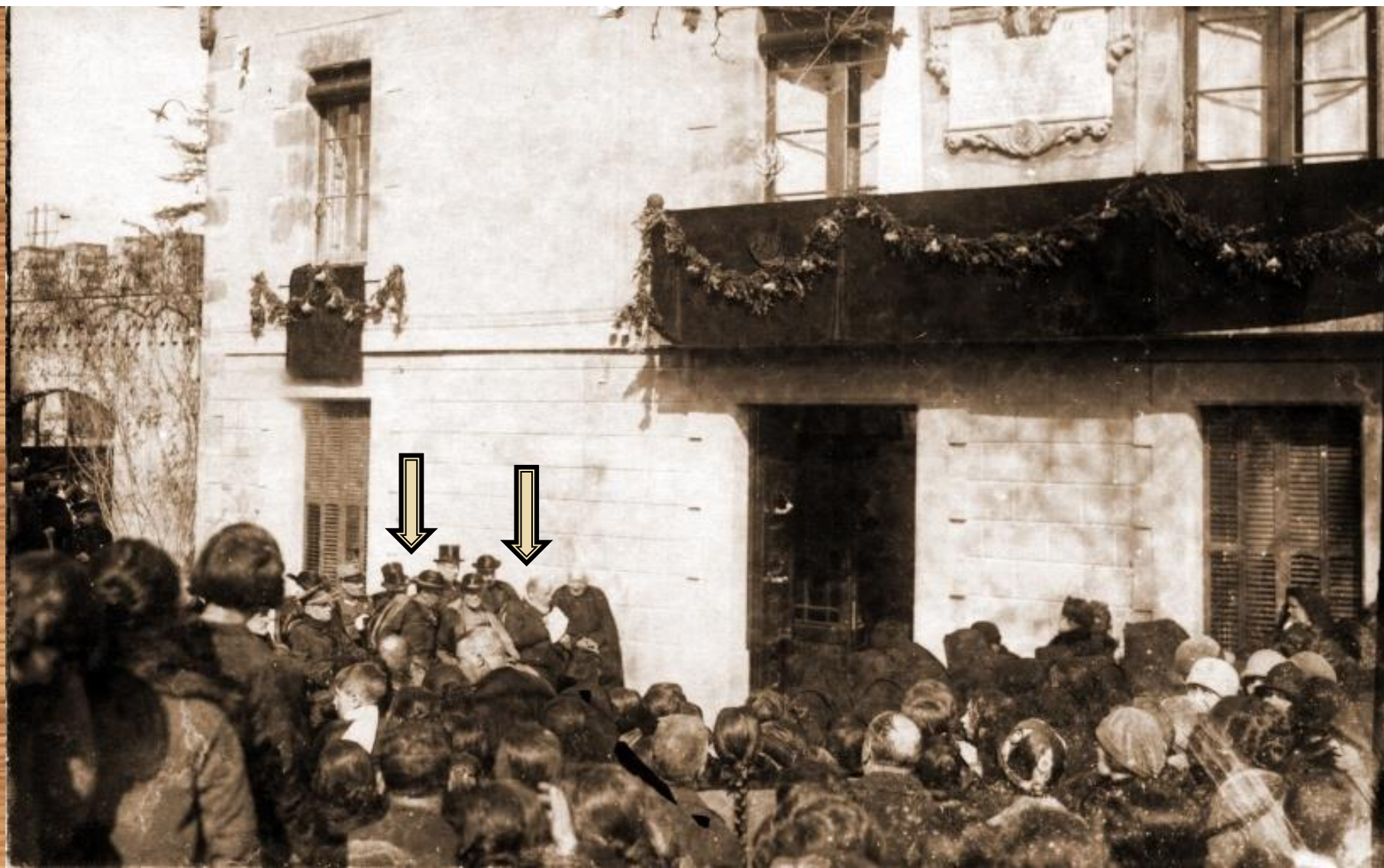

A. M. D. G.

EN ESTA CASA MANSO ESCORIAL LA NOBLE Y VIRTUOSA DAMA
JOAQUINA DE YEDRUNA VIUDA DE DON TEODORO DE MAS
EL DIA 26 DE FEBRERO DE 1826 DIO PRINCIPIO
AL INSTITUTO DE LAS CARMELITAS DE LA CARIDAD
APROBADO Y BENDECIDO POR EL OBISPO
DON PABLO DE JESUS DE CORCUERA
EN SU PRIMER CENTENARIO HA COLOCADO ESTA LAPIDA
EL INSTITUTO HOY FLORECIENTE EN TODA ESPAÑA
Y EN AMERICA ESTANDO YA INTRODUCIDA EN ROMA LA CAUSA
DE BEATIFICACION Y CANONIZACION DE LA MADRE FUNDADORA.

1826
1926

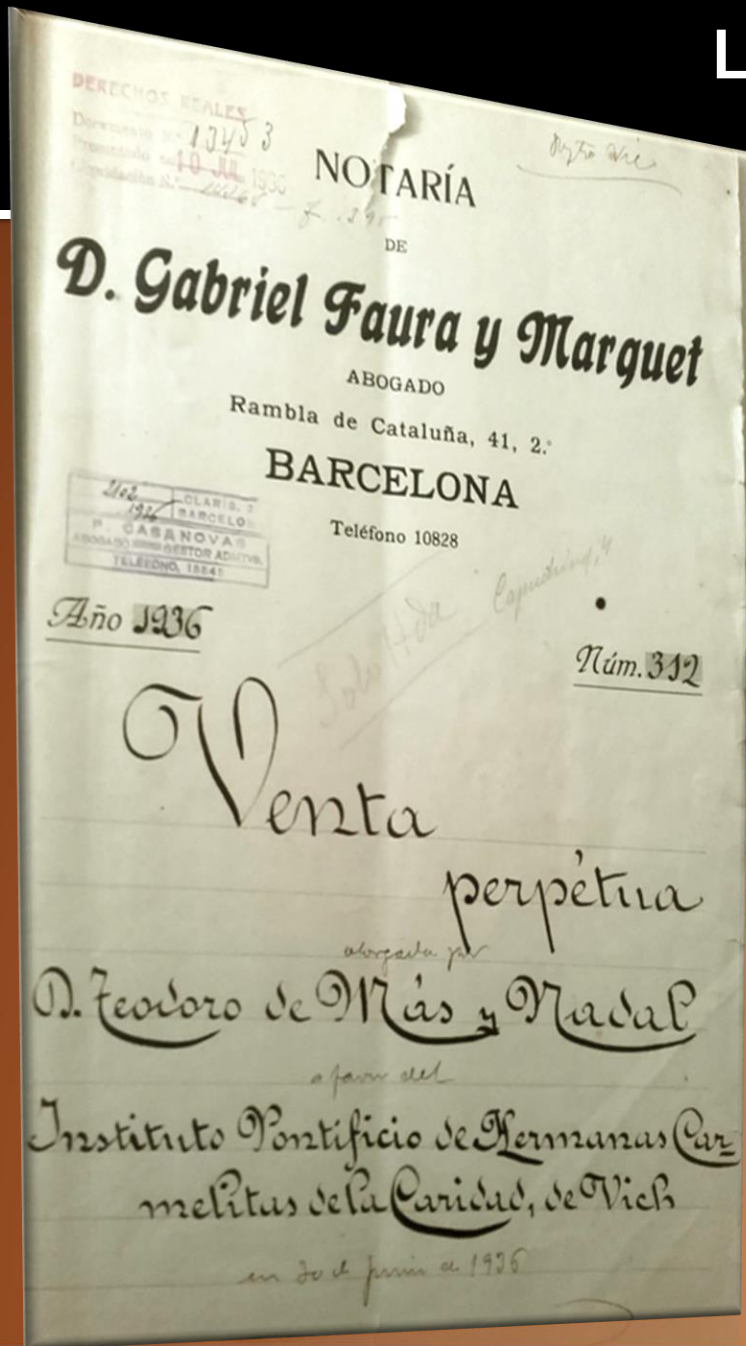
Destacats: Cardenal Vidal i Barraquer, Teodoro de Mas

Destacades : M. Polonia Lizarraga M. Margarita Arolas

**Teodoro de Mas ven el Manso a l'Institut.
La casa i una sisena part de la finca.
30 de juny de 1936**

***Els signants: Teodoro de Mas i Nadal,
Polonia Lizarraga Ochoa de Zabalegui
moren assassinats respectivament, el
2 d'agost i el 8 de setembre del mateix
any 1936***

EL MANSO ESCORIAL
114 ANYS DESPRÉS, LA
COMUNITAT DE JOAQUIM
DE VEDRUNA TORNA
A CASA SEVA

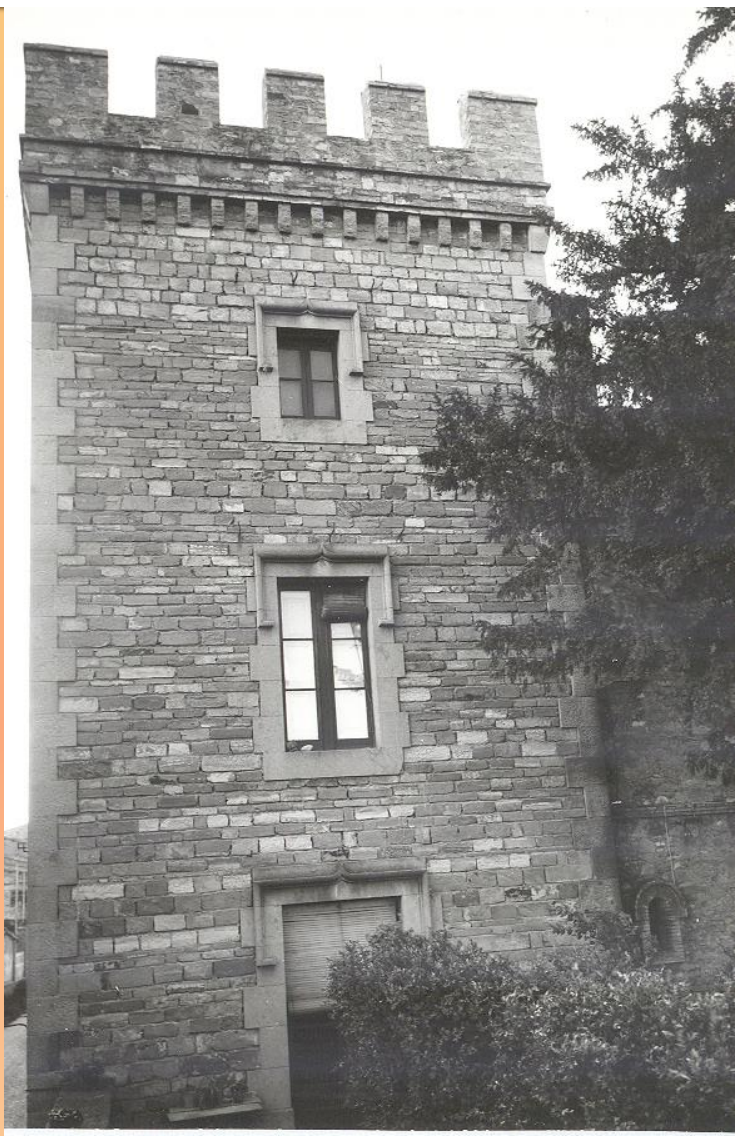
L'any 1941 l'Institut hi estableix la primera comunitat de Germanes

**Façana des del c. Sant Jordi
amb la torre al final**

**La torre des del jardí.
A baix porta del menjador**

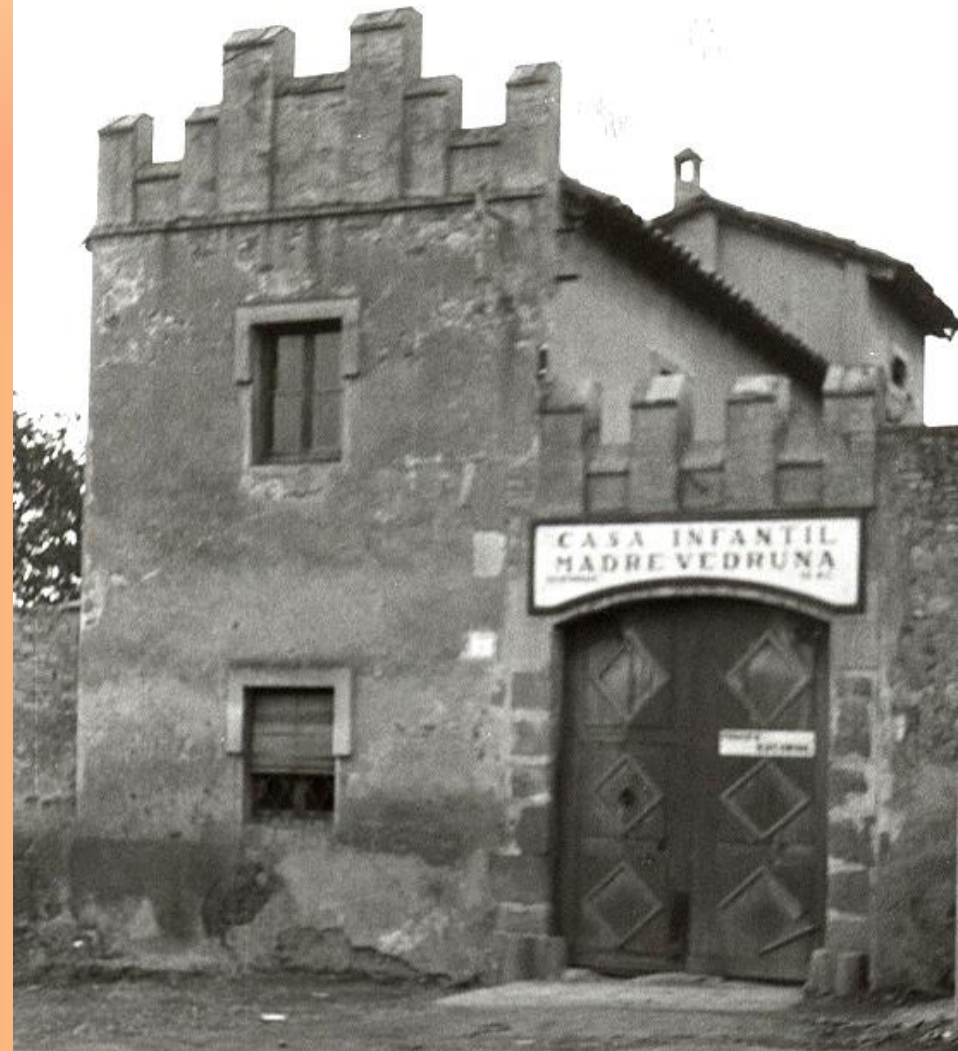
La façana de ponent mostra ben clar la part antiga i la que va construir Lluís de Mas, d'obra vista, en l'últim terç del segle XIX, ensorrada el 1808 com s'ha dit.

Aquest era l'aspecte de l'entrada.

**Amb l'ajut de les Sres. d'Acció
catòlica s'estableix la CASA
INFANTIL MADRE VEDRUNA**

**S'ubica en un petit edifici
entrant a la dreta, antiga
fàbrica tèxtil que Teodoro de
Mas tenia llogada**

Als anys 50 del segle passat

A l'interior del Manso: primera capella.

Pintura en el sostre de la primera capella

Pintura a la paret lateral de la primera capella.

Segona capella: reforma posconciliar fins el 1982

El 1983 amb motiu del bicentenari del naixement de Joaquina, les seves restes passen al Manso i es remodela la capella. Segons M. Genís Baltrons (Girona)

Als balcons s'hi instal·len vitralls al·lusius a Joaquina mare i fundadora. Obra del pintor Carles Madirolas i del vitraller Josep M. Bonet

Al fons, el sagrari. De l'altra banda l'arcsoli
amb el sarcòfag.

La nova Llar Infantil 1970

**Al fons la Llar d'Infants
La foto és de 1980**

**Un nou edifici per a noviciat de Catalunya.
Inauguració, 15 febrer 1991.
Tancament, 27 setembre 1999**

Les novícies amb la Gna. formadora varen viure amb la comunitat del Manso el 10 de setembre de 1990

Més tard, comunitat Inter. Inauguració, setembre 2009. Tancament, juliol 2018

Primer grup:

**Carmen Alicia Figuera
Ambroisine Mansi
Marisa Sales
Maggie D' Souza**

La comunitat del Manso al balcó. 2008

Manso Escorial, casa de portes obertes. Grup internacional de germanes. 2009

Capitulars pregant a les golfes. 2011

Sala polivalent. 2014

Ben apte per a
recepció de grups.

La Llar Infantil. Unida a Vedruna Escorial Vic

Vista del pati de la Llar (2019) i les escaletes que Joaquina utilitzava per pujar a l'ase

Façana Manso 2019

Façana Manso 2019

La primavera

L'estiu

La tardor

Bolets
comestibles
a la part
obaga

L'hivern

Dia
asolellat

També la neu s'hi fa present

LA CASA DEL MANSO ESCORIAL TÉ 390 ANYS

1630-1800. SAULEDA (170 anys)

1800-1805 . Embargat (5 anys)

1805-1828. De MAS i de Vedruna (23 anys)

1826-1827. 1ª comunitat fundacional (1 any)

1828-1844. Llogaters (16 anys)

1844-1936. Família de MAS (92 anys)

1936-1941. Guerra, E. refugiats. En espera (5 anys)

1941-2020. Carmelites Vedruna (79 anys)

MANSO ESCORIAL
CASA DE PORTES
OBERTES

La vida creix

La vida floreix

“Sóc a la porta i truco”

Joaquima obrí de bat a bat al Bon Jesús, les portes del seu cor i de la seva vida sencera

CASA DE PORTES OBERTES per ENTRAR i rebre el caliu de la llar de Joaquina

**I per SORTIR , i anar a molts llocs
com deia i ens diu Joaquina**

